וקסברי הני תנאי לא הקפידה תורה

על מבולי יום דלא כתיב הערב שמש

אלא לענין קדשים הלכך "כל ג' ימים

האמורים לענין פרישה הוזקקו להיות

")הודם טבילה ומיהו לא ניתנה לטבולי

יום לפי שמבלו מבעו"י ולא פלטו ואם

היו פולטות יחזרו ויטבלו משתחשך

שמשי וליקכלו פורה כי שמשי. לילי

שבת קרי בי שמשא בכל דוכתא מפני

שבין השמשות שלי חליק מכל ימים

והולרך להזכירו בכמה מקומות והכי

פריך לר' עקיבא דאמר הקפידה מורה

של מנין העונות ולה הקפידה אלא של

חמש למה לא קבלוה בלילה מדהמתין

עד הבקר איכא למימר שהקפידה על

בלפרם.ולמה הולרך (כ) לירד בהשכמה

דיום אי פרשו עם חשכה בד' ויטבלו

בשבת שחרית ואם פלטו לאחר טבילה

טהורין דהא עברו ה' עוטת שלמות ואם פלטו לילי שבת ונטמאו לא איכפת

טובל ביומו ואת אמרת ניתנה תורה

למבולי יום ויש ספרים דגרסינן ביה

מרי לישני וגרסינן הכי לרבי אלעזר

לישמשו ביממא דחמשא לכ' ישמעאל

לישמשו בליליא דחמשא לרבי פקיבא

ובהשכמה כר' עקיבא ולית להו

לחודיה: שפירשה מן המשה. כנון

פולטת שכבת זרע שקבלה מזכר הוא

דאמר ר' אלעזר בן עזריה דבתרי

שמבלו בלילי שבת חלא סבירא להו דעובלות שמבלו בלילי שבת חלא סבירא להו דעובלות

פלימת הלילה וחיכה ו' שוטת: •לם [ישים מים

לן ומובלין שחרית דהא בעל קרי [שם ומי לו

לישמשו ביממא דארבעה ואומר אני דברתי וגוי שהוא שיבוש והגורסו שעה ולא ידע וליפנלו:

לפרש מהו שאמר ר' ישמעאל פעמים (כ) רשיי ד הק ה' עונות כו': פֿבל הכפים נצפרא ולמם

להו מבולי יום כשקבלו חורה שלא היה להם הערב שמש אחר המבילה וכיון דהכי הוא איכא למיחר דמבע"י מבלו שם ואפ"ה

מסורו

גורסים כל כאמורים ר' דעת ראבים

דגרתי בנוקו ארן חשך ום

קרח מוקדם לקרח דמיית

000

הנהוה

כוצרה לבחרה

עם חשכה וכו

לה היכפת לן

לישמשו ביוחי

-\$⊗\$-

=== =

הביח

ודחי לא פריך אלא

172

כלכה יג :

לר' עקיבא דס"ל דאשוטת קפיד קרא רבינו חננאל מיקים כתנאי. תני רישא פתורה וכולה ר' אלעור בן עוריה היא ועד השתא איכא תנאי אליבא דחד תנא סיפלנא מאני' בחרי לבי ממוחא. ואשר רב פפא מוקסינן לה פתניתין כתרי תלתא עד שתשקע החמה ליכנם יום ב' בשבת. דקאטר ר' אלעור בן עוריה ב' עוטת שליטו' ומשהו קאמר ר'ישמעאל צריך עונה שלימה לפניהן ועונה שלימה לחדש השני אמירת משה לישראל ממאה. כי הא מתני' יא מתניי ראמרינן רישא דלא כרי אלעור בן עוריה ואלין עוריה ואלין לר' ישמעאל

דנימא דילמא בעינן שם עונות וכי תימא אם היו פולטות בסוף ליל שבת מתי יטבלו ליטבלו בופרא דשבתא אבל לר"א ורבי ישמעאל לא פריך דתני מסאהואיכא תנאי דכימה דילמה קפיד רחמכה חעונות דהני סהורה . ואיכא לפעמים היא קולא כגון אם שימשה רב מיקים אה נתנאי. בתחילת הלילה דאי קפדינן אטוטת ור' יותנן לא מיקים משעברו ה' עוטת טהורה והשחא לה בתנאי. ומן רא מקים לה כתנאי הפרה דקפיד אימים אינה שהוכה עד יום בפר דיכיל למדוה מתני רבושו וחורו איווי למומה רביעי ומיהו מליכן למימר דפריד דילמא קפיד אשטת ואימים אתרווייתו לחומרא' כששימשה בתחילת הלילה כיזיל בתר יומי וכי שימשה בסוף היום שעם. וא שקסתן ניזיל בתר יומי וכי שימשה בסוף היום בתרי הלתא הנאי . הכי מוזיל בתר עוטות: אבר ר' ילחק החשיתו מיחיקו קמאיי תגן התם השולשת שי ביום השלישי שתרה וח"ת ח"כ מה לריך רבי ילחק לדרשה דברי ר' אלעור בן דלח מראש בסתר דברתי ויש לומר עוריה. מעמיה דר דלח מראש בסתר דברתי ויש לומר אלעור בן עוריה אפילו דאילטריך דאי לאו הכי ליטבלי שבח ה במיש לאחר שקיעת במיש לאחר שקיעת החפה וחרי היא יום ועכבת זרע מטמחין לחין וחין מטמחין שלישי נמצא יום וכל יבישין ומיהו לח קשה כולי החי החי שדוא והיא שהורה. למימר מסמחין לחין תוך ג' ור"ת ויש ב' ימים חפר משרה. למימר מסמחין לחין תוך ג' ור"ת ויש ב' ימים חפר משרה כיצד מפרם דהכה בזכר שגרבע ופלט זרע שמשה את ביתה ע"ש דומיל דלשה והתם ברלה קרי וכן פי׳ הרי יש כאן ב' ימים לכם. תיתה דבפרק קתח דפסחים חסר משהי והיא ממאה. (17 וג) פריך אהאי קרא גופיה ממאי לפי שאינו יום שלישי דברים ירחא האי וו"ל דודאי ברים לברים ירחה קחי וי"ל דודהי ברים ירחה קחי דחמרי' במדרש (מכילתה) ר' ישמעאל אימר פעמים שהראהו הקב"ה למשה בחלבע שהן ד' עונות פעמים והתראהו הקב"ה למשה בחלבע ובפסחים לא פריך אלא דבעי למילף שהן היפטמים שהן שישה ובפסחים לה פריך אלה דבעי למילף ספטיה דר' ישטאה מינה הה דאמר רשב"ג שדורשין לפני שהוא עישה מקבה שנה בנילה וקסבר או יום בנילה וקסבר או יום שלישי (אחד) [פחורה] שהרי נביח עומד בר"ח ומזהיר על פחות מד' שינות הפסח וממחי דנביה ברים ירחה קהי ונהי דבראש חדש אמר ליה הקב"ה דילמא משה כשאמר לישראל בארבע׳ בירחה או בחמשה הוה קאי ומסיק דיליף מדבר ממדבר דבההוא דבאחד

היתה בו ביום כדכתיב באחד לחדש השני ויתילדו על משפחותם וגו' וח"ת דחמחי לה יליף הכח מדבר חויה להוריע : פפי לפו שפירשה מן הפיש. על הבנד ומעהר לה

היום

ישות את שלותהן אחר משרת הדברות ור' יוסי סבירה ניה דמקה וכל ישרתל שומדים נקבל שלום הזכוח ולה כה הלוציב חלה ליכן לכין לכין מספים משל בין ושל של יוסי הדברות ור' ומי למור לה לה לה מלל נ' ישים. והיכי לסביב סבל. הזה הזה לגזירה שוה: מה להלן. זמר את היוס הזה בעלמו של יוס הזכירה לשבר החדש: משים הלבה להרב להרבל לבין זמר את יוס וגו': בקביעל דירתל. באיזה יוס הוקבע החדש: משים חלבה לאחר להן זמר את יוס וגו': בקביעל דירתל. באיזה יוס הוקבע החדש: משים חלבה לאחר להן זמר את יוס וגו': בקביעל דירתל באיזה יוס הוקבע החדש: משים חלבה לאחר להן זמר את יוס וגו': בקביעל דירתל באיזה יוס הוקבע החדש:

בנק ששטשה בתחלת בענמו של יום הזכיכה דשבת נחמר נהן זכור חת יום וגו': בקביעה דירסה. בחיזה יום הוקבע החדש: משים חילבה החרה בתחלת לילי אחד בשבת וללהה בפרי בשבה שלהה להו וחשם ספיו לי . ומשה עלה ויקרא אליו כל הענון עד אלה הדברים אשר מדשב יוש הדברים האלה נאמרי עי נמדרה עי נמדרה בהקלילי (שייש)שבה. בהקלילי (שייש)שבה. ביאתם כדאמרינן כל עליותיו בהשסמה היו ואפי' למאן דלית ליה בהשכמה ירד דלא אקדש אים ארה ומשב ה' של

כמ א מיי פים מהלכות וליבובלן ביני שימשי וליקבלו תורה ביני שימשי . פירש והא מכולי יום נינהו. כיון דלכולהו שמעינן דבלילי שבת מכלי הו בקונטרם דלר' עקיבא פריך ור"י אומר דאדר' אלעזר לב ג מיי שם משרו: בן עזריה ור' ישמעאל נמי פריך דנילף מהכא דאשוטת קפיד קרא ל ב ג מיי שם משרו: בן עזריה ור' אימים לקבט תורה בי שימשי: ולימבלן בלפרא דשבתא. הא

פליטתן שהורה ובלרי להו חדא שונה אליבא דטלהו : ראוים תורה אור קפמינם. ראויה לינתן למבולי יום ורב מבולי יום נינהו אביי בר רבין ורב תורה ניתנה בר אבין דאמרי תרווייהו ניתנה תורה למבול יום יתיב מרימר וקאמר לה להא שמעת' א"ל רבינא למרימר ניתנה קאמרת או ראויה קאמרת אמר ליה ראויה קאמינא ולימבלו ביני שימשי וליקבלו תורה ביני שימשי "אמר רבי יצחק "לא מראש בסתר משים אכל לא הולרט לכך: וליפכלו בי דברתי (6) ולימבלו בצפרא דשבתא וליקבלו תורה בצפרא דשבתא א"ר יצחק שלא יהא הללו הולכין לקבל תורה והללו הולכין

למבילה א"ר חייא ברבי אבא א"ר יודנן זו דברי ר' ישמעאל ור' עקיבא אבל חכמים אומרים (*) שש עונות שלמות בעינן אמר רב הסדא מחלוקת שפירשה מן האשה "אבל פירשה מן האיש ממאה כל זמן שהיא לחה מתיב רב ששת "וכל בגד וכל עור אשריינה כססר דכרסי במקום חרן חשך

מו ולילה חשך הוא : ליטבלו בשבסא יהיה עליו שכבת זרע פרט לשכבת זרע שהיא סרוחה מאי לאו שפירשה מן האיש לא שפירשה מן האשה בעי רב פפא *ישבבת 6 ורע של ישראל במעי כותית מהו ישראל? דדאיני במצות חביל גופייהו עבו"ם דלא

ראיני במצות לא או דילמא *כיון ראכלין שקצים ורמשים חביל גופייהו ואם תמצי לומר *כיון דאכלי שקצים ורמשים חביל ב

נופירו יבמעי בהמה מהו אשה (היא) דאית לה פרוזדור מסרחת אבל בהמה פרויתור לא או דילמא ל״ש פרוידור לא או דילמא ל״ש קריקו: ת״ר *בששי בחדש ניתנו עשרת € הדברות לישראל °רבי יוסי אומר בשבעה

בו אמר רבא דכולי עלמא בר"ח אתו למדבר סיני כתיב הכא °ביום הזה באושמת לומרים ו'עונות שלמות . סברי להו מדבר סיני וכתיב התם °החדש הזה לכם מל יול זאמר כארכעה עביד פריקה בו בי באן ר"ח אף כאן ר"ח

פורכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל רובולי על של בשבו לבי השבת לקרשום למומן שמבנו ניני שבת ושנטו מומני בתיב הבא "זכור את יום השבת לקרשום למנילה הולרט למבול בשבת שחרית וכתיב התם "ואמר משה אל העם זכור של יולפיכן נחעכבה שכינה מלימן עד את היום הזה מה להלן בעצומו של יום אף הבקר ולא משום לא בסתר דברתי את היום הזה מה להלן כאן בעצומו של יום כי פליני בקביעא

דירחא רבי יוסי סבר בחד בשבא איקבע ירחא ובחד בשבא לא אמר להו ולא

מידי משום חולשא דאורחא בתרי בשבא יומי מסו זען מפי סתיפונות בכנד (x) בכנד (x) בכנד ממחלה לשום: כל זמן פפיל (מס . פוסה פיני אמר להו "ואתם תהיו לי ממלכת כהגים ממחלה לשום: כל זמן פפיל (מס . פוסה פיני מטחלה לשום: כל זמן פפיל (מס . בכנה מסו מטחלה לשום: בל מחובר בכנה פיני מטחלה לשום: בכנה מסו מסחלה לשום: בכנה מסו מסחלה ליני בכנה מסחלה ליני בכנה מסו מסחלה ליני בכנה מסו מסחלה ליני בכנה מסו מסחלה ליני בכנה מסחלה מסו מסחלה מסחלה

ומיהו משיבשה לה משמיה דתו לה

לפיכך לה שלים כה אויר כגופה ומתחממת : כו' בפדב כו' . -הר בי יכר דכתיב ויכסהו השנן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי סבירא להו כר' יוסו הגלילי דאמר בפ"ק דיומא (דה ד.) זה היה משבה אחר ששרת הדברות ור" יוסי סבירא ליה דמשה וכל ישראל שומדים לקבל עשרת הדברות ולא בא הכתוב אלא לחלק כביד נחשה :

יום אחד ויום שני תר מי מות היים וויום אחד משנה ושיום של אחד משנה ושיום של אחד משנה מי מות מות מי מות מות מי מות מות מי מות מי מות מי מות מי מות מי מות מי מות מות מי מות